

[Ib Nørlund.]

tidig demarkationslinje i forhold til en afstemning, der skulle foretages, at PRG er en regering, som er udgået netop af befolkningen i den sydlige del af Vietnam, som har haft en autoritet også inden for den tidligere Saigonregerings områder, som kunne sammenlignes med Danmarks Frihedsråds autoritet under den tyske besættelse, og at selve begivenhederne under befrielsen nu bekræfter disse opfattelser.

Derfor vil jeg altså igen spørge: hvorfor afviser man ikke simpelt hen spørgsmålet som forkert stillet?

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard):

Jeg synes, at hr. Ib Nørlunds betragtninger er et ganske praktisk bevis for, at den politik, regeringen fører i denne sag, er den eneste rimelige, idet vi undlader at gå ind i disse overvejelser af moralsk og politisk rimelige og ikke-rimelige forhold i forbindelse med, hvem der har magten. Vi tager ikke stilling. Vi godkender dem, der har magten, ikke moralsk og politisk, men som dem, vi har forbindelse med som stat, og det vil føre alt for vidt at gå ind i disse folkeretlige og politiske og moralske overvejelser, når det drejer sig om anerkendelse.

Vedrørende de politiske partiers forskellige vurdering af forholdene i Vietnam har man jo haft lejlighed til at give udtryk for synspunkter under den debat, der allerede har været her i folketinget.

Honoré (KrF):

Det er et tillægsspørgsmål. Anerkender ministeren ikke, at ifølge Parisaftalerne var der på det tidspunkt 3 regeringer i Vietnam, nemlig regeringen i Nordvietnam, PRG og regeringen i Sydvietnam, der hver havde deres eget territorium, og at der derfor kunne være mulighed netop for aggression i den betydning, FN-resolutionen definerer den og fordømmer den?

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard):

Jeg vil stadig fastholde, at det er sikkerhedsrådets opgave at tage stilling. Vi tager hverken moralsk eller politisk stilling i denne sag. Vi anerkender den magt, der rent

faktisk udøves, og optager forbindelse med denne. Vi har masser af andre eksempler, som kunne rejses af hr. Honoré og for så vidt også af hr. Ib Nørlund. Hr. Honoré sympatiserer med nogle former for styre og nogle former for adkomst til dette styre, og hr. Ib Nørlund sympatiserer med ganske andre. Der ligger ikke i diplomatisk forbindelse med magthavere i forskellige områder nogen bedømmelse fra den danske regerings side, og det vil vi fastholde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Kristine Heltberg (SF) til udenrigsministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre for at forkorte behandlingen af visumansøgninger fra politiske flygtninge fra Chile?“

(Spm. nr. 124).

Skriftlig begrundelse.

Den chilenske junta befinder sig i en fortvivlet situation på grund af de store økonomiske vanskeligheder, som er fremkaldt ikke blot af den internationale krise, men også af udlandets manglende tillid til, at styret evner at klare landets problemer. Under disse forhold er den fra visse sider ventede lettelse udeblevet, og terroren fortsætter. De ansøgninger, der når Danmark, stammer i vid udstrækning fra folk, der er dømt, og som kan blive frigivet, hvis de kan opnå asyl i udlandet. Det er politisk dømt, der befinder sig i fængsler og lever under forfærdelige forhold, ofte med fare for deres helbred. Det er af største vigtighed, at de hurtigst muligt kan opnå menneskeværdige livsbetingelser.

En særlig gruppe er flygtninge fra Chile i Argentina, hvor de terroristiske højregupper — i samarbejde med landets politi — udgør en fare for alle socialistiske grupper. De chilenske flygtninge er en sådan særlig udsat gruppe. For deres vedkommende haster det med at komme ud af landet, da mange er i direkte livsfare. Imidlertid ser det ud til, at man fra mange sider er forundret over den danske sendrægtighed ved behandlingen af deres ansøgninger om visum, en sendrægtighed, der ikke på nogen måde kan forklares ved henvisninger til de med højkommissariatet for flygtninge forbundne procedurer.